

Dette fremgår af socialministeriets bekendtgørelse nr. 423 af 24. september 1985 om fortsættelse af forsøg med faste ydelser efter bistanndsloven i perioden 1. oktober 1985 til 1. januar 1987.

Forsøgskommunerne har nu fået tilbud om at fortsætte efter forsøgsreglerne til den 1. juli 1987.

Der blev forud for forsøgets start nedsat en følgegruppe, som skulle forestå vurderingen af forsøget.

Rapporten fra følgegruppen består af 4 delrapporter:

- 1) »Kontanthjælpsforsøget – Frigjorte ressourcer og forbedret socialt arbejde.«
- 2) »Kontanthjælpsforsøget set med klienternes øjne.«
- 3) »Kontanthjælpsforsøgets økonomiske og fordelingsmæssige virkninger.«
- 4) »Den juridiske evaluering af kontanthjælpsforsøget.«

I rapportens kapitel 3 gengives kort indholdet af de 4 delrapporter. Kapitel 4 indeholder følgegruppens samlede vurderinger af forsøget.

Rapporten giver klart udtryk for, at der er store fordele ved anvendelse af faste regler. Men samtidig peger den på problemer, der kan opstå også efter forsøgsmodellen og eventuelt kan give anledning til korrektioner af modellen.

Med hensyn til forsøgets resultater sammenholdt med forsøgets formål viser følgegruppens rapport, at de forenkledede beregningsregler har medført, at forsøgskommunerne har fået frigjort administrative ressourcer, der bl.a. anvendes til forbedring af rådgivning og vejledning eller til iværksættelse af projekter o.lign. Det er i mange sager blevet lettere at udregne ydelserne og lettere at forklare modtagerne, hvordan hjælpen beregnes, bl.a. fordi der indgår færre elementer i hjælpen.

Undersøgelserne viser endvidere, at forsøget ikke har løst alle problemer i forbindelse med udmålingen af kontanthjælpen på den administrativt set mest hensigtsmæssige måde. Som det væsentligste problem fremhæves, at fastsættelsen af hidtidigt levestandard fortsat giver anledning til problemer.

Efter de gældende regler i bistanndslovens § 37, skal den samlede hjælp holdes inden for såvel en individuel grænse som en generel grænse. Efter reglen om den individuelle grænse kan hjælpen ikke overstige ansøgerens hidtidige eller fremtidige levestandard. Efter reglen om den generelle grænse kan hjælpen som hovedregel højst ydes med et beløb, der svarer til dagpenge efter den højeste sats efter fradrag for skat. Efter forsøgsreglerne er der derimod alene fastsat individuelle grænser for den

samlede hjælp, således at hjælpen ikke kan overstige det hidtidige levestandard.

Det foreliggende lovforslag bygger på forsøgsmodellen.

På baggrund af følgegruppens rapport stilles der dog forslag til yderligere forenkling af begrebet hidtidigt levestandard.

Det foreslås derfor, at der i et vist omfang kan ydes hjælp uden hensyn til hidtidige indtægter (levestandard). Dette kan ske, hvis beregningen viser, at summen af grundydelsen, boligtillægget og eventuelt børnetillæg ikke overstiger det beløb, der efter arbejdsløshedsforsikringsloven kan ydes i højeste dagpenge efter fradrag for skat. I tilfælde, hvor summen af de nævnte ydelser overstiger dagpengenes højeste beløb, og hvor pågældende ikke hidtil har haft indtægter, eller hvor disse indtægter ligger under dette niveau, vil der altid blive udbetalt et beløb svarende til dagpengenes højeste beløb efter fradrag for skat.

I alle andre tilfælde, hvor beregningen af den samlede hjælp overstiger dagpengenes højeste beløb, har de hidtidige indtægter betydning.

Der vil således kunne ydes en hjælp ud over dagpengenes højeste beløb, hvis de hidtidige indtægter giver grundlag herfor. I givet fald kan hjælpen dog ikke overstige 90 pct. af ansøgerens hidtidige indtægter for den seneste måned.

Fordelen ved at anvende dagpengenes højeste beløb som niveau for hjælpen er, at socialforvaltningerne som udgangspunkt alene skal foretage en beregning, der indeholder grundydelse, boligtillæg og eventuelt børnetillæg, uden at der samtidig skal foretages en vurdering/beregning af det hidtidige eller fremtidige levestandard.

Viser det sig således, at den beregnede hjælp svarer til eller er mindre end dagpengenes højeste beløb, kan dette beløb umiddelbart udbetales uafhængigt af de indtægter, som pågældende hidtil har haft.

Forslaget om at anvende dagpengenes højeste beløb som niveau for udbetaling af hjælp i disse tilfælde er en væsentlig ændring i forhold til det tidligere fremsatte lovforslag om ændrede kontanthjælpsregler.

Når det er besluttet at yde hjælp til revalidering efter § 42, ydes hjælpen derimod altid med fuld grundydelse, boligtillæg og børnetillæg.

Den foreslåede beregningsmetode har den væsentlige fordel, at det vil være muligt for ansøgeren på forhånd at beregne, hvor meget pågældende kan få i kontanthjælp. Grænserne for hjælpen, der hidtil har været vanskeligt forståelige, vil således kunne læses umiddelbart i loven. Retssikkerheds-